

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Rev.br.10/2023

VRHOVNI SUD KOSOVA, u veću sastavljenom od sudija: Milena Đerić, predsednik veća, Rrustem Thaqi i Beshir Islami, članovi veća, u pravnoj stvari tužioca: Sh. B. sa prebivalištem u P., kojeg po punomoćju zastupa: Naim Haliti, advokat iz P., protiv tužene: Kosovsko Preduzeće za distribuciju i snabdevanje električnom energijom “KEDS” sa sedištem u P., koju zastupa diplomirani pravnik: A. F., po predmetu spora: poništaj rešenja, vraćanje na radno mesto i nadoknadu zarada, odlučujući po reviziji punomoćnika tužioca, izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda Kosova sa sedištem u Prištini, Gž.br. 5911/19 od 05.10.2022.godine, u sednici održanoj dana 09.08.2023. godine, doneo je:

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija punomoćnika tužioca: Sh. B. sa prebivalištem u P., izjavljena protiv presude Apelacionog suda Kosova u Prištini, Gž.br. 5911/19 od 05.10.2022.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Apelacionog suda Kosova sa sedištem u Prištini, Gž.br.5911/2019 od 05.10.2022. godine žalba tužioca je odbijena kao neosnovana i presuda Osnovnog suda u Prištini, Opšte Odeljenje P.br.1133/2016 od 23.05.2019. godine, potvrđena, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je zahtevao: da se poništi obaveštenje tužene broj: ..., od 30.03.2016. godine, zbog ne produžavanja ugovora o radu tužiocu posle 08.05.2016. godine, kao i rešenje Upravnog Odbora tužene broj: ..., od 20.04.2016. godine, kojim je odbijena žalba podneta od strane tužioca protiv pomenutog obaveštenja, i da se obaveže tužena da tužioca vrati na radno mesto na koje se nalazio pre prekida ugovora o radu, sa svim pravima iz radnog odnosa, a sve to

u roku od 15 dana od dana prijema presude pod pretnjom prinudnog izvršenja. Takođe, određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv drugostepene pravnosnažne presude, punomoćnik tužioca je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, s predlogom da se ista usvoji, a da se presude nižestepenih sudova preinače i da se usvoji tužba i tužbeni zahtev tužioca kao osnovan.

U spisima predmeta postoji pismeni podnesak odnosno odgovor na reviziju, koju je podneo ovlašćeni zastupnik tužene kojim je zahtevano da se odbije podneta revizija kao neosnovana. U istom je između ostalog navedeno da se revident pozvao na odredbu kolektivnog ugovora u kojoj je navedeno citirano: *„ugovor o radu na određeno vreme, koji se obnavlja na jasan i razumljiv način, na period duži od 3 godine će se smatrati ugovorom zaključenim na neodređeno vreme“*, međutim, pomenuta odredba se u konkretnom slučaju ne može primeniti, iz razloga što u vreme zaključenja ugovora o radu između tužioca i tuženog, kolektivni ugovor nije bio na snazi. Pomenuti kolektivni ugovor je stupio na snagu 01.01.2015. godine, a ugovor o radu zaključen između tužioca i tužene je istekao 08.05.2016. godine, što znači da je prošlo 1 godina i 4 meseca od dana stupanja kolektivnog ugovora na snagu i isteka ugovora o radu, a kolektivni ugovor ne može imati retroaktivno dejstvo koje bi se primenjivalo u konkretnom slučaju.

Vrhovni sud Kosova je ispitao pobijanu presudu na osnovu odredbe člana 215 Zakona o parničnom postupku (Zakon br.03/L-006), pa je ocenio da je revizija punomoćnika tužioca, neosnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi kao nesporna činjenica da je tužilac radio kod tužene sve do dana prestanka poslednjeg ugovora o radu, ukupno 8 godina i 6 meseci. Tužilac je zaključio ugovor o radu broj: ... od 01.04.2014. godine i zasnovao je radni odnos na određeno vreme u trajanju do 07.05.2016. godine, sa mogućnošću produženja, za radno mesto: Analitičar. Dana 30.03.2016. godine putem Obaveštenja broj: ..., tužena je obavestila tužioca da se pomenuti ugovor o radu neće produžiti ili nastaviti u skladu sa odredbom člana 71. stav 2. i člana 67. stav 1. tačka 1.3 Zakona o radu (Zakon br.03/L-212). Tužilac je podneo žalbu na pomenuto obaveštenje, međutim, Upravni Odbor tužene je rešenjem broj: ..., od 20.04.2016. godine, odbio žalbu, kao neosnovanu. Nakon toga je tužilac podneo tužbu sudu sa zahtevom za sudsku zaštitu svojih prava iz radnog odnosa, kojom je tražio poništaj pomenutog obaveštenja o neobnavljanju ugovora o radu, poništaj

rešenja o odbijanju žalbe kao neosnovane, i vraćanje u radni odnos sa tuženom, i to na radno mesto na kojem je tužilac radio pre isteka ugovora.

Kod ovako dokazanog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je našao da je neosnovan tužbeni zahtev tužioca za poništaj obaveštenja tužene i vraćanje tužioca u radni odnos kod tužene, uz obrazloženje da je tužilac imao zasnovan radni odnos na određeno vreme kod tužene koji je trajao manje od 10 godina, da tužiocu nije produžen ugovor o radu u skladu sa odredbom člana 67. stav 1. tačka 1.3. Zakona o radu, i da tužilac nema pravo da zahteva nastavak ili produžetak radnog odnosa. Drugostepeni sud je u žalbenom postupku odbio kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrdio presudu prvostepenog suda prihvatajući kao osnovane sve činjenične i pravne nalaze nižestepenog suda, ponovo citirajući odredbu člana 67. stav 1. tačka 1.3 Zakona o radu.

Na tako utvrđeno činjenično stanje, Vrhovni sud Kosova je utvrdio da su nižestepeni sudovi pravilno primenili materijalno pravo, kada su ocenili da tužbeni zahtev tužioca, je neosnovan. Nije sporno da tužilac kod tužene do isteka poslednjeg zaključenog ugovora o radu ima 8 godina i 6 meseca radnog iskustva, i to radno iskustvo koje je stečeno uvek putem ugovora o radu na određeno vreme. Ugovorom o radu od 01.04.2014. godine, tužilac je zasnovao radni odnos u trajanju do 07.05.2016. godine, članom 10. ovog ugovora utvrđeno je da se ovaj ugovor o radu prekida ili raskida u skladu sa odredbama članova: 67, 68, 69. i 70. Zakona o radu na Kosovu, Kolektivnim ugovorom i Pravilnikom o radu u KEDS-u odnosno tužene. U slučajevima kada je ugovor o radu zaključen na određeno vreme, on prestaje poslednjeg dana trajanja roka na koji je zaključen, kako je i definisano odredbom člana 67. stav 1. tačka 1.3 Zakona o radu. Pravo na rad, u skladu sa zakonom, zajemčeno je članom 49. Ustava Republike Kosovo, što znači da zaposlenom može prestati radni odnos samo pod uslovima i na način propisan zakonom.

Sud ocenjuje da u ovakvim slučajevima poslodavac nije dužan da upozorava ili da obavesti zaposlenog o otkazu ugovora o radu, jer je zaposleni u trenutku kada je potpisivao ugovor, znao i dan kada će se isti završiti. U konkretnom slučaju, i pored toga što je poslodavac doneo rešenje od 30.03.2016. godine kojim se tuženi obaveštava da mu ugovor o radu neće biti produžen i da faktički prestanak radnog odnosa će uslediti 07.05.2016. godine, takva odluka je deklarativne prirode, jer je istom potvrđeno da je ugovor o radu prestao danom navedenim u ugovoru, i ni pod kojim uslovima se ne može tretirati drugačije, zbog toga ista ne može biti predmet sudske ocene zakonitosti. Naime, ovo obaveštenje o prestanku ugovora o radu, niti sadržajno niti formalno ne

može predstavljati odluku poslodavca o pravima i obavezama radnika iz radnog odnosa. Tim obaveštenjem tužena je tužioca samo obavestila o prestanku ugovora o radu na određeno vreme, jer je isteklo vreme za koje je taj ugovor sklopljen. Tužena nije bila u obavezi da izda sporno obaveštenje tužiocu, jer ugovor o radu na određeno vreme prestaje po samom zakonu i to istekom vremena na koji je sklopljen.

Angažovanje tužioca na poslu dužem od 8 godina predstavlja dug vremenski period, ali je zakonskom definicijom iz odredbe člana 10. stav 5. Zakona o radu propisano da radni odnos mora trajati 10 uzastopnih godina da bi se smatrao ugovorom o radu na neodređeno vreme. Situacija bi bila drugačija da su tužilac i tužena u radnom odnosu na neodređeno vreme, ili da su se stekli zakonski uslovi da se smatra da je ugovor o radu na neodređeno vreme.

Pravilno su nižestepeni sudovi ocenili da je predmetni ugovor o radu na određeno vreme zaključen u svemu u skladu sa odredbama člana 67 Zakona o radu, i da sadrži sve odredbe u skladu sa pomenutim zakonom, kako u formalnom, tako i u materijalnom smislu, te da isti nije sačinjen suprotno navedenim zakonskim odredbama, to se nisu stekli uslovi za zasnivanje radnog odnosa na neodređeno vreme, kako se to neosnovano revizijom ukazuje. Činjenica da u ugovoru nije naveden osnov zasnivanja radnog odnosa na određeno vreme, i da je navedeno da postoji mogućnost produžetka, nije dovoljna da sud donese zaključak da je ugovor zasnovan suprotno zakonskim odredbama.

U podnetoj reviziji, revident se između ostalog pozvao i na dosadašnju praksu Vrhovnog suda Kosova u sličnim predmetima, i dostavio je odgovarajuću odluku, međutim, stav koji je Vrhovni sud Kosova zauzeo u konkretnom slučaju, je u skladu sa Pravnim Mišljenjem Vrhovnog suda Kosova od 26.07.2023. godine.

U zaključku, Vrhovni sud ocenjuje da je radni odnos između tužioca i tužene bio na određeno vreme, kako su ugovorom stranke ugovorile, a da ne postoji pravni osnov da se ugovor o radu između tužioca i tužene tretira kao ugovor na neodređeno vreme, pa su tako ispunjeni zakonski uslovi predviđeni u odredbi člana 67. stav 1. tačka 1.3. Zakona o radu, da je ugovor o radu otkazan po pravnoj snazi, zbog isteka roka trajanja ugovora i stoga za tuženu ne postoji obaveza.

Nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz člana 182 Zakona o parničnom postupku, na koje Vrhovni sud Kosova pazi po službenoj dužnosti, a podnosioc revizije se ne poziva ni na jednu konkretnu povredu. Obzirom na utvrđeno činjenično stanje, Vrhovni sud Kosova je našao da su nižestepeni sudovi pravilno primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev tužioca, kao neosnovan.

Vrhovni sud je odbio istaknuti zahtev revidenta za naknadu troškova postupka i odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, budući da je tužilac izgubio spor, a tužena stranka nije podnela sličan zahtev, isto je učinio u skladu sa odredbom člana 452. stav 1, u vezi sa odredbom člana 463. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Iz gore navedenih razloga u skladu sa odredbom člana 224. stav 1. Zakona o parničnom postupku odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA

Rev.br.10/2023 od 09.08.2023. godine

Predsednik veća-sudija

Milena Đerić
